

КУМА

КАСЯ.

Аж язик мені зіпрів! Єще би ні. Лечу з фарми до міста, заки вступила до куми й до куминої свахи, то вже до дому пора. А ще кума моя, то раз зілечко. Каже, що мій Ніт, нічо а нічо не подібний до мого чоловіка, тільки до робітника, що у нас робить. А засі тобі до того! Твоя Франя подібна цілком до вашого пса, а нічо не кажу, ані куми, ані пса в підозріню не маю.

А сваха, вам сваха! Десять хлопа на „борді” має, й всіх обслужить! Робота палить ся її в руках. Накраяла „штейку” й думаєте, що вам молотком буде мясо товчи? Де там! Поклала мясо на лаву, як ле сяде на него, як не лопне собою, раз й другий, таке вам стало, як панерець тоненьке. Що мудра жінка, то мудра, молоток в собі має.

Тільки жаль мені її, за її дівку Рузю. Таке вам делікатне, а ладне, а жартобливе! Якось на жарт одному бортнигови украла десятку й тепер трубель має. А таке то уцтиве! Га, родом кури чубати! І її мама, хотя приходить ся моїй і умі за сваху, як була дівкою, то аж трех позива-